

I N T E R C O M

Een nieuwe update!

Beste Jonge Democraten, wat leuk dat jullie ook deze keer de tijd nemen voor deze nieuwsbrief. De afgelopen tijd was het druk in Nederland. Tijdens het vormen van een coalitie kan belangstelling voor de internationale politiek er een beetje bij inschieten. Helemaal niet erg natuurlijk, maar precies daarvoor is deze nieuwsbrief!

In ongeveer 2 A4'tjes ben je helemaal up to date. Zo gaan we in op de internationale ervaring van Wout in Amerika. Jezley heeft een opiniestuk geschreven over persvrijheid en Roosmarijn en Jaco waren verantwoordelijk voor twee nieuwsupdates. Roosmarijn is ingegaan op humanitaire hulp in Gaza en Jaco legt vanuit zijn achtergrond in de toegepaste wiskunde uit wat er goed en fout gaat met de Human Development Index.

Daarnaast is het ook leuk om te vermelden dat wij op 10 maart een internationale paneldiscussie organiseren met jonge kandidaat-raadsleden in het Engels, om ook internationale studenten te betrekken! Kom vooral kijken en neem iedereen mee die misschien interesse heeft.

Op het internationaal toneel: Wout Willemsen

Wout (23) is sinds oktober lid van de JD en actief binnen de Intercom van JD Leiden-Haaglanden. Momenteel volgt hij de premaster International Relations in a Historical Perspective aan de Universiteit Utrecht. Daarvoor studeerde hij European Studies aan De Haagse Hogeschool. Tijdens die studie vertrok hij in 2022 voor vier maanden op uitwisseling naar de Verenigde Staten.

Leven in een echte college town

Van augustus tot en met december 2022 woonde Wout in Missouri, in het stadje Columbia. Daar studeerde hij aan de University of Missouri, beter bekend als Mizzou. Columbia is een klassieke college town: vrijwel alles draait om de universiteit en bijna iedereen die er woont is student.

Wout woonde op campus in een dorm, waar hij een kamer deelde met een Amerikaanse huisgenoot. In tegenstelling tot Nederland is op-campus wonen in de VS de norm, vooral voor eerstejaars. "Je woont, eet, sport en feest op dezelfde plek. Dat geeft een enorm gemeenschapsgevoel." Studenten hebben toegang tot uitgebreide sportfaciliteiten en korting op sportwedstrijden. "Ik at bijna elke avond met vrienden in de cafetaria. Niet altijd geweldig eten, maar wel heel gezellig."

Onderwijs en politiek

Het Amerikaanse onderwijssysteem verschilt sterk van het Nederlandse. Er is geen onderscheid tussen hbo en universiteit en een bachelor duurt standaard vier jaar. Studenten kiezen een major en stellen hun curriculum grotendeels zelf samen. Wout volgde politicologie- en filosofie vakken, samen met studenten uit totaal andere studierichtingen. Ook de manier van toetsen was anders. "Bijna alles was online en je werd continu beoordeeld met kleine opdrachten. Dat klinkt intensief, maar het niveau lag lager dan ik gewend was." Volgens Wout werd er minder streng nagekeken en was het relatief makkelijk om hoge cijfers te halen. "Bij universiteiten als Harvard of Yale zal dat vast anders zijn." Omdat hij vooral politicologie vakken volgde, was politiek een vast gespreksonderwerp. De universiteit was overwegend progressief. Het thema dat tijdens zijn verblijf het meest leefde was abortus, mede door de recente terugdraaiing van Roe v. Wade. Ook het referendum over de legalisering van wiet hield studenten bezig. "Op dat punt is Missouri zelfs progressiever dan Nederland."

College sports en lessen voor de toekomst

Het hoogtepunt van zijn uitwisseling waren de sportwedstrijden. Mizzou speelt in de SEC, waar college football enorm leeft. Het stadion biedt plaats aan 60.000 toeschouwers, meer dan de Johan Cruijff Arena. "De sfeer is niet te vergelijken met sport in Nederland."

Wat Wout het meest miste aan Nederland waren openbaar vervoer en brood. "Het brood uit de Walmart is zoet en sponsachtig." Toch overheerst wat hij leerde: zelfstandigheid. "Het was mijn eerste keer op mezelf, in een vreemd land. En het lukte." Hoewel hij droomde van verder studeren in Amerika, heeft hij dat idee voorlopig losgelaten. Wel ziet hij zichzelf in de toekomst opnieuw naar het buitenland vertrekken. Werken bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken spreekt hem aan. "Daarom probeer ik nu zoveel mogelijk ervaring op te doen. Wie weet waar dat toe leidt."

Israël heeft aangekondigd dat Artsen Zonder Grenzen (AzG), een medische hulporganisatie die essentiële humanitaire hulp biedt in Gaza, uiterlijk 28 februari definitief uit het gebied moet vertrekken. De aanleiding van deze beslissing is een conflict over het verstrekken van persoonsgegevens van Palestijnse en internationale medewerkers. Volgens de Israëlische autoriteiten is de verstrekking van deze gegevens nodig voor veiligheidscontroles. AzG weigert deze gegevens te delen aangezien dit medewerkers in gevaar kan brengen. De organisatie benadrukt dat er geen enkel bewijs is dat personeel betrokken is bij Hamas of andere gewapende groeperingen.

In Gaza, waar de medische infrastructuur grotendeels beschadigd of verwoest is als gevolg van militair geweld, kan een gedwongen vertrek van AzG “verwoestende gevolgen” hebben. De hulporganisatie levert essentiële noodhulp en speelt een belangrijke rol in spoedeisende hulp, bevallingen en toegang tot schoon drinkwater.

De zorgwekkende situatie in Gaza past in een breder patroon waarin de ruimte voor humanitaire organisaties in conflictgebieden steeds meer onder druk komt te staan. Deze ontwikkeling is ook relevant voor Nederland, een belangrijke donor van humanitaire hulp. Deze rol stond vorig jaar echter zwaar onder druk toen het kabinet grote bezuinigingen aankondigde op ontwikkelingshulp.

Toenmalig Minister Reinette Klever (Buitenlandse Handel en Ontwikkelingshulp) noemde onder andere vrouwenrechten, gendergelijkheid, beroeps- en hoger onderwijs, en sport en cultuur als projecten waar fors op bezuinigd zou worden. Ook werd de bijdrage aan UNICEF en UNDP gehalveerd, er zou geen geld meer gaan naar UN Women en de steun voor VN-organisaties zou verminderd worden.

Het nieuwe coalitieakkoord laat echter een nieuwe richting zien, met een grotere focus op internationale solidariteit en humanitaire hulp. Onder andere stelt dit akkoord dat Nederland bij zal dragen aan “humanitaire hulp om de grote noden in deze wereld te verlichten,” door bijvoorbeeld in Gaza de samenwerking UNRWA te herstellen en andere hulporganisaties in de regio te ondersteunen. Hiernaast wordt ook het belang van internationaal recht benadrukt: Nederland zal een actieve rol gaan spelen in het bevorderen hiervan.

Juist in situaties waarin humanitaire hulporganisaties zoals AzG onder druk komen te staan, is dit Nederlandse beleid van essentieel belang. De keuzes die hierbij worden gemaakt, en de daadwerkelijke uitvoering hiervan, zullen uiteindelijk bepalen hoe geloofwaardig de Nederlandse inzet voor internationaal recht is.

-Roosmarijn Gill'ard

Human Development Index uitgelegd!

Oorspronkelijke uitdrukking van welvaart

Om te bepalen hoe welvarend een land is, werd oorspronkelijk alleen gekeken naar economische groei. Dit werd vaak uitgedrukt in het BBP per capita of het BNP per capita. Het BBP betekent kortweg alles wat binnen de landsgrenzen verdiend wordt in een jaar. Het BNP daarentegen komt neer op het bedrag dat alle staatsburgers van een land verdienen in een jaar. Maar naar mate de jaren vorderden, kwamen mensen steeds meer tot de conclusie dat dit meer zei over welvaart en niet over welzijn. Daarom introduceerde de Pakistaanse econoom Mahbub ul Haq in 1990, samen met het United Nations Development Programme (UNDP), een alternatief: de Human Development Index. Deze index combineert drie belangrijke dimensies van menselijk welzijn in één samengestelde index tussen 0 en 1. Hoe hoger de score, hoe beter een land presteert op deze gebieden.

Van idee tot index: de berekening achter de HDI

De HDI is een samengestelde index, een statistische maat die meerdere variabelen samenvoegt tot één overzichtelijke score. Hiermee worden complexe observaties vereenvoudigd zonder essentiële informatie te verliezen. Voor de HDI worden drie indicatoren gebruikt:

1. Gezondheid: gemeten aan de hand van de levensverwachting bij geboorte.
2. Onderwijs: een combinatie van het gemiddelde aantal schooljaren en de verwachte schoolduur.
3. Levensstandaard: uitgedrukt in het bruto nationaal inkomen per inwoner, gecorrigeerd voor koopkracht.

Elke indicator wordt eerst uitgedrukt in een relatieve schaalindex van 0 tot 1. Het meetkundig gemiddelde van deze drie vormt dan uiteindelijk een HDI-score. Doordat ze hier een meetkundig gemiddelde voor gebruiken, kan een lage score op één dimensie niet eenvoudig gecompenseerd worden met een hoge score op een andere.

Wat de HDI (niet) meet

Hoewel de HDI een belangrijke stap was in het breder meten van welvaart, valt er wel nog wat op aan te merken. De HDI kijkt namelijk niet naar economische ongelijkheid binnen landen, milieu-impact, democratisch gehalte of ervaren welzijn. Hierdoor kunnen landen met grote sociale of ecologische problemen toch hoog scoren. Bovendien is het zeer subjectief en willekeurig om te beweren dat de drie dimensies even belangrijk zijn en daarom even zwaar zouden moeten meetellen. Om deze gebreken op te vullen, zijn een aantal aangepaste indexen ontwikkeld, zoals de Inequality-adjusted HDI, die extra rekening houdt met ongelijkheid. Daarnaast bestaat ook de Planetary Pressures-adjusted HDI, die als extra milieu-impact meeneemt.

Waarom de HDI nog steeds relevant is

Ondanks de kritiek blijft de HDI een veelgebruikte eenheid. Het blijft voor beleidsmakers een mooie manier om complexe data samen te vatten in een begrijpelijke, actiegerichtte maatstaf.

-Jaco van der Meij

De Opinie van: Jezley Drogdrop

Wanneer we denken aan de bedreiging van journalisten, denken we al snel aan landen als Rusland, Iran of Mexico. Daar worden verslaggevers opgesloten of vermoord omdat ze de waarheid publiceren. Dit voelt als iets ver weg van onze eigen wereld. Toch is dat gevoel van veiligheid misleidend. Juist in westerse democratieën gaat het steeds slechter met de persvrijheid, niet altijd door openlijke censuur, maar ook door politieke aanvallen, financiële druk en een groeiend wantrouwen.

In de Verenigde Staten is het openlijk aanvallen van de media de afgelopen jaren genormaliseerd. Journalisten worden weggezet als “vijand van het volk” en kritische berichtgeving wordt afgedaan als “fake news”. Tijdens protesten werden verslaggevers geïntimideerd of gearresteerd. Het probleem is niet dat journalistiek officieel wordt verboden, het zit in de geleidelijke ondermijning ervan. Wanneer politici keer op keer suggereren dat media liegen of een verborgen agenda hebben, gaan mensen daarin geloven. Steeds meer mensen gaan twijfelen aan wat ze lezen of zien. Zo brokkelt het vertrouwen af en juist dat vertrouwen is nodig om de macht kritisch te kunnen blijven volgen en controleren (In de VS groeit de angst onder journalisten, persvrijheid brokkelt snel af, 2025). Ook Europa kan zich niet langer presenteren als veilige haven voor onafhankelijke journalistiek. In landen als Hongarije en Polen is de overheidsinvloed op de media de afgelopen jaren zichtbaar toegenomen (Hungary: Media Curbs Harm Rule Of Law, 2024).

Publieke omroepen worden hervormd, mediabedrijven komen in handen van politieke bondgenoten en kritische reacties verdwijnen. Maar de druk beperkt zich niet tot Centraal-Europa. In West-Europese landen zien we journalisten die tijdens demonstraties worden belaagd, online worden bedreigd of juridisch onder druk worden gezet via rechtszaken (Persvrijheid in Europa onder druk: oorlog, politiek en rechtszaken bedreigen journalisten, 2025).

Zelfs moorden op journalisten zijn geen ver-van-ons-bedshow meer. De moord op Daphne Caruana Galizia in Malta en de dood van Peter R. de Vries in Nederland tonen aan dat onderzoeksjournalistiek ook binnen de Europese Unie levensgevaarlijk kan zijn. Dit zijn geen incidenten in fragiele of instabiele landen, maar gebeurtenissen die plaatsvinden in democratieën die we normaal als stevig en betrouwbaar zien. Dat benadrukt hoe kwetsbaar persvrijheid ook hier is.

Daarbovenop verandert het medialandschap razendsnel. Nieuwsconsumptie verschuift naar sociale media, waar algoritmes vooral polarisatie en sensatie belonen. Traditionele nieuwsorganisaties verliezen advertentie-inkomsten en worden financieel kwetsbaarder. Economische afhankelijkheid kan leiden tot zelfcensuur of een verschraling van onderzoeksjournalistiek; precies het soort journalistiek dat macht controleert (World Press Freedom Index 2025: Economic Fragility A Leading Threat To Press Freedom, z.d.).

In westerse landen komt persvrijheid langzaam steeds meer onder druk te staan, door politieke aanvallen, financiële dreigingen en grootschalige ondermijning van feiten. Zonder onafhankelijke journalistiek verliest de democratie richting; een probleem dat niet ver weg is, maar ook gewoon hier in Europa speelt.

En daarmee sluiten we hem af. Heel erg bedankt voor het wederom lezen van deze nieuwsbrief en bedankt aan iedereen die meegeschreven heeft. Deze nieuwsbrief is een initiatief van de InterCom waar ik tot volgende week de trotse voorzitter van was. Nu is het tijd voor mij om het stokje over te geven aan mijn opvolger, Emiel Akkerman, en daarmee ligt het lot van de nieuwsbrief in zijn handen. Ik heb veel vertrouwen in Emiel, dus ik kijk uit naar wat de commissie nog meer gaat doen! In ieder geval hoop ik jullie allemaal te zien op de internationale paneldiscussie voor de gemeenteraadsverkiezingen op 10 maart. Tot snel!

Saartje Corbeek
Bestuurslid Internationaal

I N T E R C O M

A new update!

Dear Young Democrats, How nice that you're once again taking the time to read this newsletter. It has been a busy period in the Netherlands. During the formation of a coalition, attention for international politics can sometimes take a back seat. That's completely understandable, but that is exactly why this newsletter exists!

In roughly three A4 pages, you'll be fully up to date. We take a closer look at Wout's international experience in the United States. Jezley has written an opinion piece on press freedom, and Roosmarijn and Jaco were responsible for two news updates. Roosmarijn focuses on humanitarian aid in Gaza, while Jaco, drawing on his background in applied mathematics, explains what works well, and what doesn't, when it comes to the Human Development Index.

In addition, we're happy to share that on March 10, we will be organising an international panel discussion with young candidate councillors, held in English, to actively involve international students as well. Be sure to stop by and feel free to bring anyone along who might be interested!

On the international stage: Wout Willemsen

Wout (23) has been a member of the JD since October and is active within the Intercom of JD Leiden-Haaglanden. He is currently completing the premaster's International Relations in a Historical Perspective at Utrecht University. Before this, he studied European Studies at The Hague University of Applied Sciences. During that programme, he went on a four-month exchange to the United States in 2022.

Life in a true college town

From August to December 2022, Wout lived in Missouri, in the town of Columbia. There, he studied at the University of Missouri, better known as Mizzou. Columbia is a classic college town: almost everything revolves around the university, and nearly everyone who lives there is a student.

Wout lived on campus in a dorm, where he shared a room with an American roommate. Unlike in the Netherlands, living on campus in the US is the norm, especially for first-year students. "You live, eat, work out, and party in the same place. That creates a strong sense of community." Students have access to extensive sports facilities and receive discounts on sporting events. "I ate with friends in the cafeteria almost every evening. Not always great food, but very sociable."

Education and politics

The American education system differs greatly from the Dutch one. There is no distinction between universities of applied sciences and research universities, and a bachelor's degree typically lasts four years. Students choose a major and largely design their own curriculum. Wout took political science and philosophy courses alongside students from completely different fields of study.

The assessment system was also different. "Almost everything was online, and you were continuously assessed through small assignments. That sounds intensive, but the level was lower than I was used to," Wout explains. According to him, grading was less strict, and it was relatively easy to achieve high marks. "At universities like Harvard or Yale, it will probably be different." Because he mainly followed political science courses, politics was a frequent topic of conversation. The university was largely progressive in outlook. The issue that dominated most during his stay was abortion, partly due to the recent overturning of Roe v. Wade. The referendum on the legalisation of marijuana also generated a lot of discussion among students. "In that respect, Missouri is actually more progressive than the Netherlands."

College sports and lessons for the future

The highlight of Wout's exchange was attending sports games. Mizzou competes in the SEC, where college football is hugely important. The stadium holds 60,000 spectators, more than the Johan Cruijff Arena. "The atmosphere is incomparable to sports in the Netherlands." What Wout missed most about home was public transport and bread. "Bread from Walmart is sweet and sponge-like." Still, what stands out most is what he learned: independence. "It was my first time living on my own, in a foreign country. And it worked." Although he once dreamed of continuing his studies in the United States, he has put that idea on hold for now. He does, however, see himself going abroad again in the future. Working at the Ministry of Foreign Affairs appeals to him. "That's why I'm trying to gain as much experience as possible now. Who knows where it will lead."

Israel has announced that Doctors Without Borders (Médecins Sans Frontières, MSF), a medical aid organization providing essential humanitarian assistance in Gaza, must permanently leave the area by 28 February. The decision follows a dispute over the provision of personal data of Palestinian and international staff members. According to the Israeli authorities, access to this data is necessary for security screenings. MSF has refused to share the information, arguing that doing so could endanger its staff. The organization stresses that there is no evidence whatsoever that its personnel are involved with Hamas or other armed groups.

In Gaza, where much of the medical infrastructure has been damaged or destroyed as a result of military violence, a forced departure of MSF could have “devastating consequences.” The organization provides vital emergency aid and plays a crucial role in emergency care, childbirth assistance, and access to clean drinking water.

The alarming situation in Gaza fits into a broader pattern in which the operating space for humanitarian organizations in conflict zones is increasingly under pressure. This development is also relevant for the Netherlands, a major donor of humanitarian aid. That role, however, came under significant strain last year when the government announced major cuts to development cooperation.

The then Minister for Foreign Trade and Development Cooperation, Reinette Klever, cited women’s rights, gender equality, vocational and higher education, and sport and culture as areas facing substantial budget cuts. Contributions to UNICEF and UNDP were halved, funding for UN Women was discontinued, and overall support for UN organizations was reduced.

The new coalition agreement, however, signals a change in direction, with a stronger focus on international solidarity and humanitarian assistance. It states that the Netherlands will contribute to “humanitarian aid to alleviate the great needs in the world,” for example by restoring cooperation with UNRWA in Gaza and supporting other aid organizations in the region. In addition, the importance of international law is emphasized, with the Netherlands pledging to play an active role in promoting it.

Precisely at times when humanitarian organizations such as MSF are coming under pressure, this Dutch policy is of crucial importance. The choices made, and how they are implemented in practice, will ultimately determine how credible the Netherlands’ commitment to international law truly is.

-Roosmarijn Gill’ard

Human Development Index explained!

Original measures of prosperity

To determine how prosperous a country is, the focus was originally placed solely on economic growth. This was often expressed as GDP per capita or GNP per capita. GDP refers, in short, to everything earned within a country’s borders in a given year. GNP, by contrast, reflects the total income earned by all citizens of a country in a year. Over time, however, it became increasingly clear that these indicators said more about prosperity than about actual well-being. For that reason, Pakistani economist Mahbub ul Haq introduced an alternative in 1990 together with the United Nations Development Programme (UNDP): the Human Development Index (HDI). This index combines three key dimensions of human well-being into a single composite score between 0 and 1. The higher the score, the better a country performs in these areas.

From idea to index: how the HDI is calculated

The HDI is a composite index, a statistical measure that combines multiple variables into one clear score. This simplifies complex observations without losing essential information. The HDI is based on three indicators:

1. Health: measured by life expectancy at birth.
2. Education: a combination of mean years of schooling and expected years of schooling.
3. Standard of living: expressed as gross national income per capita, adjusted for purchasing power.

Each indicator is first converted into a relative index on a scale from 0 to 1. The geometric mean of these three indices then produces the final HDI score. Because a geometric mean is used, a low score in one dimension cannot easily be offset by a high score in another.

What the HDI does (and does not) measure

Although the HDI was an important step toward a broader understanding of development, it is not without shortcomings. The index does not take into account economic inequality within countries, environmental impact, levels of democracy, or subjective well-being. As a result, countries with serious social or ecological problems can still score highly. Moreover, it is inherently subjective to assume that the three dimensions are equally important and should therefore carry equal weight. To address these limitations, several adjusted indices have been developed, such as the Inequality-adjusted HDI, which accounts for inequality, and the Planetary Pressures-adjusted HDI, which incorporates environmental impact.

Why the HDI remains relevant

Despite these criticisms, the HDI remains a widely used measure. For policymakers, it continues to offer a clear and accessible way to summarise complex data into an understandable and action-oriented indicator.

-Jaco van der Meij

The Opinion of: Jezley Drogdrop

When we think about threats to journalists, we often picture countries such as Russia, Iran, or Mexico. There, reporters are imprisoned or killed for publishing the truth. This feels far removed from our own world. Yet that sense of safety is misleading. Even in Western democracies, press freedom is increasingly under pressure, not always through outright censorship, but through political attacks, financial pressure, and growing distrust.

In the United States, openly attacking the media has become normalized in recent years. Journalists are labeled “enemies of the people,” and critical reporting is dismissed as “fake news.” During protests, reporters have been intimidated or arrested. The problem is not that journalism is officially banned, but that it is gradually undermined. When politicians repeatedly suggest that the media lie or have hidden agendas, people begin to believe it. More and more individuals start to doubt what they read or see. Trust erodes, and that trust is essential if the press is to critically follow and hold power to account.

Europe, too, can no longer present itself as a safe haven for independent journalism. In countries such as Hungary and Poland, government influence over the media has visibly increased in recent years. Public broadcasters are restructured, media companies fall into the hands of political allies, and critical voices disappear. But this pressure is not limited to Central Europe. In Western European countries, journalists are assaulted during demonstrations, threatened online, or placed under legal pressure through lawsuits.

Even the murder of journalists is no longer a distant problem. The killing of Daphne Caruana Galizia in Malta and the death of Peter R. de Vries in the Netherlands show that investigative journalism can be life-threatening even within the European Union. These are not incidents in fragile or unstable states, but events that take place in democracies we usually consider strong and reliable. That underscores how vulnerable press freedom is here as well.

On top of this, the media landscape is changing rapidly. News consumption is shifting toward social media, where algorithms reward polarization and sensationalism. Traditional news organizations are losing advertising revenue and becoming financially vulnerable. Economic dependence can lead to self-censorship or a decline in investigative journalism, precisely the kind of journalism that holds power to account.

In Western countries, press freedom is slowly coming under increasing pressure through political attacks, financial threats, and the large-scale erosion of facts. Without independent journalism, democracy loses its direction, a problem that is not far away, but one that also affects us here in Europe.

And with that, we bring this edition to a close. Thank you very much for reading this newsletter once again, and many thanks to everyone who contributed. This newsletter is an initiative of the InterCom, of which I have proudly been the chair until next week. Now it is time for me to pass the baton to my successor, Emiel Akkerman, and with that, the future of the newsletter is in his hands. I have great confidence in Emiel and look forward to seeing what the committee will do next. In any case, I hope to see you all at the international panel discussion ahead of the municipal elections on March 10. See you soon!

Saartje Corbeek
Board Member International

